

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **SAZKA sázková kancelář, a.s.**, se sídlem K Žižkovu 851, Praha 9, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování**, se sídlem Brno, Malinovského nám. 3, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247207/2011, č.j. MMB/0247088/2011, č.j. MMB/0247171/2011,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 31Af 118/2011, sp.zn. 31Af 119/2011 a sp.zn. 31Af 120/2011 **se s p o j u j í** ke společnému řízení a budou nadále vedený pod sp.zn. 31Af 118/2011.
- II. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247207/2011, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247088/2011, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247171/2011, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- V. Žalovaný **je p o v i n e n** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9.000,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobami včas podanými u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247207/2011, č.j. MMB/0247088/2011 a č.j. MMB/0247171/2011, kterými bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti platebním výměrům o vyměření místních poplatků za provozování jiných technických herních zařízení povolených Ministerstvem financí podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů. V obsahově shodných žalobách vytkl žalovanému porušení procesních i hmotněprávních předpisů, podle nichž bylo v řízení postupováno. Mimo jiné vytkl žalovanému, že nereagoval na jeho odvolací námitky, kdy již v odvolání poukazoval na zmatečnost odůvodnění platebních výměrů.

Žalovaný ve svém vyjádření, rovněž obsahově totožném, s odkazem na odůvodnění žalobami napadených rozhodnutí, navrhl zamítnutí žalob s tím, že jeho rozhodnutí netrpí nezákonností a navrhl soudu spojení věcí ke společnému řízení, když platební výměry, odvolání, žalobami napadená rozhodnutí, jakož i žaloby, mají prakticky stejný obsah, jedná se o skutkově obdobná a právně identická správní rozhodnutí.

V replice pak žalobce setrval na důvodech uvedených v žalobách s tím, že podané žaloby jsou oprávněné.

Vzájemná podání účastníci obdrželi a jejich obsah je jim znám.

Krajský soud nejprve na návrh žalovaného rozhodl o spojení věcí ke společnému projednání a rozhodnutí, zejména po zjištění, že všechna napadená rozhodnutí byla vydána v jednom řízení, soudu byl předložen jeden správní spis, jehož obsahem jsou mimo jiné tři ve věci vydané platební výměry následně napadené odvoláním žalobce, o nichž žalovaný rozhodoval rovněž v jednom správním řízení, jehož průběh bude popsán dále.

Poté krajský soud přezkoumal žalobami napadená rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, shledal, že žaloby byly podány důvodně a rozhodl o nich, aniž nařizoval jednání, při splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., poté, kdy účastníci řízení s takovým postupem vyslovili souhlas, resp. jej sami navrhli.

Předmětem přezkumné činnosti soudu v dané věci je rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247207/2011, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí – platební výměr vydaný Úřadem městské části Brno – Královo pole ze dne 28.3.2011, č.j. 1104301/2100/VHA/0015/004-JTHZ, jímž byl žalobci vyměřen místní poplatek za jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí ve výši 65.000,- Kč za období od 1.4.2011 do 30.6.2011, dále rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247088/2011, kterým bylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti platebnímu výměru vydanému Úřadem městské části Brno – Královo pole ze dne 28.3.2011, č.j. 1104301/2100/VHA/0015/002-JTHZ, tak, že napadené rozhodnutí bylo změněno ve výroku o stanovení výše poplatku z částky 139.424,- Kč na částku 127.918,- Kč, v tabulce o výpočtu místního poplatku z částky 7.630,- Kč na částku 7.068,- Kč a z částky 9.425,- Kč na

částku 4.822,- Kč a v části celkem k úhradě byla částka 139.424,- Kč změněna na částku 127.918,- Kč, a konečně rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247171/2011, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Brno – Královo pole ze dne 28.3.2011, č.j. 1104301/2100/VHA/0015/003-JTHZ, jímž byl žalobci vyměřen místní poplatek za jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí ve výši 65.000,- Kč za dobu od 1.1.2011 do 31.3.2011.

Žalobce v podaných žalobách vznesl mimo jiné námitku, že jeho odvolání žalovaný řádně neprojednal, nereagoval na jeho odvolací důvody, že odůvodnění platebních výměrů je zmatečné, vybočuje z logiky případu a pravděpodobně bylo z velké části převzato z úplně jiné kauzy, aniž by svým obsahem reflektovalo uskutečněné procesní úkony žalobce, navíc argumentace nekorespondovala se sděleními žalobce jako účastníka řízení, přičemž žalovaný této odvolací námitce sice přiznal důvodnost, žádnou nápravu však neprovedl.

Takto uplatněné žalobní námitce, konkrétně dále blíže vyargumentované a podpořené konkrétními citacemi z odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, soud plně přisvědčil.

Nejprve je v dané věci nutno zmínit obsah soudu předloženého správního spisu, z něhož by měl být osvědčen průběh správního řízení.

Z obsahu správního spisu, (který je vybaven spisovým přehledem, a na jednotlivých založených písemnostech jsou uvedena čísla listů), vyplývá následující: na čl. 1 spisu je založeno ohlášení ze dne 14.9.2010 o uvedení do provozu koncových zařízení centrálního loterního systému, na čl. 2 ohlášení ze dne 6.10.2010 o uvedení do provozu koncových zařízení centrálního loterního systému, na čl. 3 ohlášení ze dne 23.2.2011 o vydání povolení k provozování koncových zařízení centrálního loterního systému, na čl. 4 ohlášení zrušení povolení k provozování koncových zařízení centrálního loterního systému ze dne 24.2.2011, na čl. 5 výzva k zaplacení správního poplatku ve výši 400,- Kč za přijetí žádosti o posečkání placení daně na místním poplatku „za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí ČR podle jiného právního předpisu“, na čl. 6, čl. 7 a čl. 8 jsou založeny platební výměry ze dne 28.3.2011 (prvostupňová správní rozhodnutí předcházející vydání žalobami napadených rozhodnutí žalovaného), na čl. 9, čl. 10, čl. 11, čl. 12, čl. 13, čl. 14 jsou založena rozhodnutí Ministerstva financí, na čl. 15 vyčíslení podmíněné pohledávky ze dne 18.4.2011 s vyčíslením výše poplatku „za období od 1.7.2011 do 1.8.2013“ ve výši celkem 542.082,- Kč, následuje odvolání žalobce založené na čl. 17, 21 a 23 spisu, na čl. 24 je ohlášení ze dne 14.6.2011 o ukončení provozu koncových zařízení centrálního loterního systému s připojenou plnou mocí (čl. 25). Na čl. 26 spisu je pak založena výzva k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení místního poplatku ze dne 1.7.2011 č.j. 1104301/2100/VHA/0015/008, z níž vyplývá, že žalobce je povinen ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy prokázat skutečnosti potřebné pro správné stanovení místního poplatku za provozované elektronicky nebo elektronickomechanicky řízené výherní hrací přístroje nebo podobná zařízení k provozování sázkových her v období od 1.10.2008 do 30.6.2010 v územním obvodu správce daně, zejména jejich počet, umístění a dobu, po kterou byly provozovány. Na čl. 27 je založena výzva žalovaného ze dne 16.6.2011 č.j. MMB/0233851/2011 k doplnění podkladů pro rozhodnutí, jíž byl žalobce vyzván k doplnění

podání ze dne 23.2.2011 o rozhodnutí Ministerstva financí, kterým byla podle ohlášení povolena 4 JTHZ v provozovně SPORT BAR Brno, Cimburkova 4, s vyznačením doložky právní moci, na kterou reagoval žalobce podáním založeným na čl. 28. Na čl. 29 je založeno rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 13.8.2010 a následují žalobou napadená rozhodnutí o odvolání žalobce proti platebním výměrům založených na čl. 6, 7, 8. Na čl. 34 je založeno vyjádření žalobce k výzvě Úřadu městské části Brno – Královo pole ze dne 1.7.2011, z něhož se podává, že v období od 1.1.2008 do 30.6.2010 v územním obvodu správce daně žalobce žádné výherní hrací přístroje neprovozoval a že správce daně není oprávněn požadovat místní poplatek za uváděné období. Takto rekapitulované listiny, jež obsahuje správní spis jsou uvedeny rovněž ve spisovém přehledu, jímž je správní spis vybaven.

Jak vyplývá z popsaného „přehledu“, nelze z obsahu správního spisu prakticky vůbec zjistit průběh řízení vedeného podle zákona o místních poplatcích a subsidiárně pak podle předpisů platných v oblasti daňového práva. Jakkoli je správní spis vybaven spisovým přehledem a na založených písemnostech jsou uvedena čísla listu, obsahem tohoto spisu je fakticky změř listin, která způsobuje naprostou nepřehlednost věci a nepřehlednost správního řízení co do časové posloupnosti úkonů v řízení učiněných. V řízení byl aplikován zákon o místních poplatcích, který sám o sobě konkrétní úpravu pro vedení daného řízení neupravuje, nicméně tento zákon v ust. § 13 zakotvuje subsidiární použití zvláštních předpisů pro řízení, přičemž tímto zvláštním předpisem byl do 31.12.2010 zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a od 1.1.2011 daňový řád, přičemž oba tyto subsidiárně použitelné předpisy měly být v různých fázích daného řízení použitelné a aplikovatelné. Účinky úkonů učiněných do 31.12.2010 podle zákona o správě daní a poplatků zůstaly zachovány s ohledem na ustanovení § 264 odst. 2 daňového řádu, počínaje dnem 1.1.2011 mělo být řízení dokončeno podle daňového řádu, jak vyplývá z ust. § 264 odst. 1 daňového řádu. Podle pravidel zakotvených v obou citovaných zákonech měl žalovaný posoudit jednotlivé žalobcovy úkony a reakce prvostupňového správního orgánu na ně, jak důvodně žalobce namítá. Jakkoli sám zákon o místních poplatcích obsahuje relativně jednoduchou procesní úpravu, když vychází z toho, že při placení místních poplatků zpravidla nedochází k rozporům mezi poplatníkem a správcem poplatku ohledně toho, zda má být místní poplatek uhrazen a v jaké výši, pak v dané věci, kdy v řízení o místním poplatku od počátku vyvstaly rozpory mezi žalobcem a správcem poplatku, bylo na místě postupovat striktně podle výše uvedených předpisů subsidiární právní úpravy, na níž odkazuje právě ustanovení § 13 zákona o místních poplatcích, jež byl v dané věci aplikován.

Je evidentní, že ve shodě s úpravou platnou pro řízení o místním poplatku v dané věci postupováno nebylo. To bez dalšího dokumentuje samotný fakt, že platební výměry vydal správce daně dne 28.3.2011 (čl. 6, 7, 8 spisu), zatímco teprve dne 1.7.2011 měla být vydána výzva k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení místního poplatku (čl. 26 spisu), přičemž samotný obsah této výzvy se váže ke zcela jinému zpoplatňovanému období, než kterého se týkají jednotlivé platební výměry. Žádná jiná výzva správce daně ohledně prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení místního poplatku ve vazbě na daná zpoplatňovaná období obsahem spisu není. Aprobovat postup správních orgánů obou stupňů jako zákonný, je vyloučeno. Ani množstvím případů vyřizovaných u žalovaného, jak je soudu známo z jeho rozhodovací praxe, nelze ospravedlnit procesní postup praktikovaný v dané věci.

Pokud žalobce vytýká žalovanému, že nereagoval na zmatečné odůvodnění platebního výměru, soud přisvědčil i této námitce. V daném případě se nejedná jen o dílčí nedostatky odůvodnění rozhodnutí žalovaného. Nepřezkoumatelnost všech žalobami napadených rozhodnutí je zde založena tím, že jde o rozhodnutí, jehož obsah neumožňuje spolehlivě určit, na základě jakých skutečností a úvah bylo rozhodnuto o konkrétním předmětu řízení, zvláště pak v dané situaci, kdy jsou právě skutkové okolnosti sporné. Ani odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ani samotný obsah spisu, podrobně popsany výše, neumožňuje soudu zjistit, z jakých důkazů vlastně správní orgány obou stupňů vycházely, jak ustanovily skutkový stav, jaké závěry z něj vyvodily a jak k nim dospěly, aby bylo zaručeno, že konkrétní rozhodnutí o poplatkové povinnosti žalobce nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím práva účastníka zákonem garantovaná, naopak, aby bylo odůvodnění rozhodnutí pro žalobce jako účastníka přesvědčivé. I když žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, které podle jeho názoru není zapotřebí přepisovat či opisovat, povinností odvolacího orgánu při vypořádání odvolacích námitek žalobce nedostál. Krajský soud přisvědčuje žalovanému potud, že by nebylo smysluplné, aby přepisoval závěry vyjádřené v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí v situaci, kdy si je odvolací orgán přisvojuje se souhlasnou poznámkou. O takový případ se však v dané věci zásadně nejedná. V situaci, kdy je na žalovaném jako odvolacím orgánem, aby vypořádal odvolací námitky žalobce a zaujal k nim stanovisko, se rozhodně nemůže jednat o „opisování“ či „přepisování“ odůvodnění platebních výměrů. Nadto v situaci, kdy oprávněnosti uplatněné odvolací námitky žalovaný sám stroze přisvědčil. V žádném z odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí žalovaného však nelze zjistit, proč na takovou odvolací námitku nereagoval, přisvědčil-li žalobci, že jde o námitku důvodnou. Rozhodně pak nebylo na místě bez dalšího odvolání žalobce zamítnout a odvoláním napadené platební výměry potvrdit, jak se stalo ve dvou případech (rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247207/2011 a č.j. MMB/0247171). Ve třetím případě pak došlo k dílčí korekci vyměřené výše místního poplatku, ale na odvolací námitky žalobce nebylo ani v tomto případě reagováno.

Nadto v rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodoval o změně platebního výměru prvostupňového správního orgánu (rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2011, č.j. MMB/0247088/2011) není ani rozdílné stanovení poplatkové povinnosti žalobce řádně odůvodněno. Nebylo v celé šíři reagováno na odvolací námitky žalobce, odvolací orgán se zaměřil pouze na otázku správnosti výpočtu výše poplatku a korigoval výrok platebního výměru na základě žalobcem předložené kopie rozhodnutí ministerstva financí, kterou od žalobce vyžádal. Jakkoli žalovaný považoval nejprve za potřebné zjistit právní moc rozhodnutí o povolení jiných technických herních zařízení, následně bezdůvodně na svůj vlastní požadavek rezignoval, ač jde nepochybně o skutečnost pro rozhodnutí významnou (ve vztahu k námitkám žalobce o nesprávném stanovení doby provozování povolených jiných technických herních zařízení správcem poplatku). To navíc přesto, že žalovaný přisvědčil uplatněné odvolací námitce žalobce nejen potud, že platební výměr nereflektoval úkony žalobce v řízení učiněné, ale i potud, že odůvodnění platebního výměru je neurčité, neboť z něj nelze dovodit, za jaké období byl místní poplatek vyměřen v případech těch jiných technických herních zařízení, která neměla podléhat místnímu poplatku po celé správcem poplatku vymezené zpoplatňované období. Podle výroku platebního výměru byl místní

poplatek za jiná technická herní zařízení vyměřen za období od 1.7.2010 do 31.12.2010, podle odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 3 měla čtyři z nich podléhat místnímu poplatku v období od 24.8.2010 do 31.12.2010 (129 dnů), jiná dvě technická hrací zařízení v období od 1.7.2010 do 27.9.2010 (88 dnů), výroková část rozhodnutí však takovou změnu neobsahuje. Jestliže žalovaný v odvolacím řízení změnil částečně výrok platebního výměru, změna nereflektuje konkrétní zpoplatňované období za konkrétní povolená a provozovaná jiná technická herní zařízení provozovaná žalobcem.

Krajskému soudu nezbyvá než konstatovat, že žalovaný v odvolacím řízení neodstranil pochybnosti o správnosti vyměření místního poplatku, a že se s odvolacími námitkami žalobce přesvědčivě a dostatečně nevypořádal. Z pohledu uplatněné žalobní námítky bod bodem III. žaloby (jejíž obsah je blíže popsán výše), je tak soud nucen konstatovat nepřezkoumatelnost žalobou napadených rozhodnutí a zmatečnost řízení, které předcházelo jejich vydání. Krajskému soudu proto nezbylo než napadená rozhodnutí žalovaného z důvodů uvedených v ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s.).

Protože žalobce uspěl s jednou ze svých žalobních námitek, jeho další námitky zdejší soud již nepřezkoumával, neboť z podstaty nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí plyne, že usuzovat na důvodnost či nedůvodnost námitek lze jen ve vztahu k rozhodnutí, které je přezkoumatelné a není zatíženo vadou, která jej činí nepřezkoumatelným (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.10.2004, č.j. 1 Afs 135/2004-73).

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci soud přiznal náklady řízení spočívající v zaplacených soudních poplatcích za každou podanou žalobu ve výši 3.000,- Kč, celkem 9.000,- Kč, kterou je žalovaný zavázán zaplatit žalobci ve lhůtě do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Jiné náklady řízení žalobce v řízení neuplatnil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. května 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu